

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 676/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	E. S.	W dniu 5 października 2018 r. w P. woj. (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonym sprawcą, którego sprawę rozstrzygnięto w innym postępowaniu, stojąc na czatach – w ramach podziału ról,	

		dokonał zaboru celem przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 14.278,24 zł. stanowiących mienie spółki (...) S.A. z siedzibą w C., podczas gdy inny ustalony sprawca – w ramach podziału ról – przełamał zabezpieczenia w postaci szyby w lewych drzwiach samochodu marki R. (...) nr rej. (...), przez opuszczenie jej przy użyciu kija, a następnie dostał do wnętrza pojazdu gdzie znajdowała się saszetka z zawartością wskazanej wyżej kwoty, <i>czym wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. M. M. (1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. W dniu 1 lipca 2018r. M. M. (1) nawiązał współpracę ze spółką (...) S.A. z siedzibą w C.. Na podstawie zawartej umowy M. M. (1) zobowiązał się do świadczenia - za wynagrodzeniem - usług transportowych polegających na przewozie towarów produkowanych i dystrybuowanych przed zleceniodawcę - spółkę (...) S.A. z siedzibą w C..	Zeznania świadka M. M. (1) Kopia umowy	3, 130v 205-210	
2. W dniu 5 października 2018 roku M. M. (1) od wczesnych godzin rannych	Zeznania świadka M. M. (1)	3, 25v, 130v-131	

<p>realizował obowiązki w ramach opisanej wyżej umowy o współpracy. Około godz. 11.00 M. M. (1) udał się pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) na ulicę (...) w P.. Była to ostatnia z planowanych tego dnia lokalizacji. Zaparkował pojazd, wysiadając zamknął pojazd na zamki fabryczne i udał się do sklepu (...) celem przyjęcia zamówienia. W pojeździe pozostała przewieszona przez siedzenie pasażera saszetka z pieniędzmi w kwocie 14.278,24 zł. pobrane z innych sklepów tytułem zapłaty za dostarczone w imieniu spółki (...) S.A. produkty. M. M. (1) przesłonił saszetkę bezrękawnikiem zawieszonym przy drzwiach pasażera.</p>			
<p>3. D. B. podszedł do zaparkowanego pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...). Z pomocą kija opuścił szybę w drzwiach od strony kierowcy. Przez uchyloną szybę wyciągnął saszetkę z pieniędzmi w kwocie 14.278,24 zł.. W tym czasie E. S. stał na czatach w pobliżu garaży zlokalizowanych w pobliżu sklepów, na tyłach których stał zaparkowany pojazd. Po tym jak D. B. udało się wyciągnąć saszetkę z zawartością, obaj mężczyźni podjęli ucieczkę. Podzielili się przywłaszczonymi</p>	<p>Zeznania świadka M. M. (2) Częściowo wyjaśnienia świadka D. B. Szkic sporządzony przez świadka M. M. (2)</p>	<p>8v-9, 99v-100, 132v-133 22v, 23v, 174 129</p>	

pieniędzmi, saszetkę wyrzucili.			
4. M. M. (1) wrócił w miejsce zaparkowanego pojazdu. Otworzył fabryczny zamek. Kiedy otworzył drzwi pojazdu od strony kierowcy zobaczył pieniądze porozrzucanego na fotelu pasażera, kij wewnątrz pojazdu i uchyloną szybę w drzwiach od strony kierowcy.	Zeznania świadka M. M. (1) Protokół oględzin miejsca	3, 131 6-7	
5. Pieniądze nie zostały odzyskane. Przeciwko M. M. (1) toczy się postępowanie z powództwa Spółki (...) S.A. z siedzibą w C. o zapłatę.	Zeznania świadka M. M. (1) Pozew w kserokopii Sprzeciw w kserokopii	132v 139-141 142-145	
6. Postępowanie przeciwko D. B. o czyn opisany w pkt 3 przedmiotowego opracowania zostało prawomocnie zakończone, przypisaniem winy i wymierzeniem kary.	Odpis wyroku	165-168	
7. E. S. był uprzednio karany.	Karta karna	87-88	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 4	Zeznania świadka M. M. (1)	Zeznania wskazanego świadka są spójne, stanowcze, konsekwentne. Znajdują wsparcie w innych dowodach, w tym protokole oględzin pojazdu, innych dowodach z dokumentów – umowie o współpracy. Zeznania te są istotne dla ustaleń okoliczności poprzedzających zdarzenie, jak i następstw aktywności sprawców, a w tym kontekście oceny prawnokarnej zdarzenia. Samo zdarzenie rozgrywało się pod nieobecność świadka. Przebieg aktywności sprawców świadkowi znany jej z przekazu innej osoby – obserwatora przebiegu istotnej fazy zdarzenia.	
3	Zeznania świadka M. M. (2)	Zeznania wskazanego świadka należy ocenić pozytywne, są bowiem konsekwentne, stanowcze, spójne. Nie ma podstaw do ich kwestionowania, świadek nie ma interesu	

		<p>osobistego, ani prawnego w relacjonowaniu w sposób odbiegający od przebiegu najistotniejszej fazy zdarzenia, jak i roli każdego z jej uczestników. Te świadek opisała tak procesowo, jak i w przekazie M. M. (1). Przekazy te są tożsame, co dodatkowo przemawia za wiarygodnością zeznań świadka. Nie budzą też wątpliwości zeznania wskazanego świadka w zakresie w jakim, poza D. B. – znanym świadkowi, M. M. (2), po okazaniu wizerunków czterech mężczyzn wskazała oskarżonego E. S. jako uczestnika zdarzenia, podając iż rola wskazanego polegała na swoistym staniu na czatach. Analogicznie wskazuje D. B., przy czym zeznania i wyjaśnienia wskazanego zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.</p>	
3	Wyjaśnienia i zeznania świadka D. B.	<p>Tak wyjaśnienia świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym, jak i zeznania w postępowaniu sądowym cechuje pewna prawidłowość, od negacji udziału E. S. w zdarzeniu objętym przedmiotowym postępowaniem, po wskazania na oskarżonego E. S. jako uczestnika tego zdarzenia. D. B. jest natomiast konsekwentny co własnego udziału i roli w zdarzeniu.</p>	

Nie sposób wyjaśnień oraz zeznań świadka nie zestawie z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami. Oskarżony E. S. przeczy aby uczestniczył w kradzieży z włamaniem do pojazdu marki R. (...). M. M. (1) poza tym, iż wskazuje lokalizację w jakiej zaparkował pojazd oraz na zamknięcie zamków w pojeździe, nie ma wiedzy co do przebiegu zdarzenia, ani jego uczestników. W tym miejscu należy odwołać się do zeznań M. M. (2) – przypadkowego świadka zasadniczej fazy zdarzenia, która poza tym, iż rozpoznała w jednym z uczestników zdarzenia znanego jej uprzednio D. B. i opisała, iż jego aktywność koncertowała się wokół pojazdu, to wskazała na zaangażowanie w bezprawny proceder innej osoby, z opisem jego roli w zdarzeniu. Analogicznie, jak czyni to D. B. (o ile decyduje się na relacjonowanie w tej kwestii) świadek podała, iż drugi z mężczyzn obserwował miejsce aktywności D. B., stał na swoistych czatach, zaś po wyciągnięciu przez D. B. saszetki z pojazdu, podjął wraz z nim ucieczkę. Po okazaniu wizerunków czterech mężczyzn, świadek M. M. (2) wskazała na wizerunek E. S., jako stojącego

		<p>na czatach uczestnika przedmiotowego zdarzenia. W kontekście takiego dowodu wyjaśnieniom, a następnie zeznaniom D. B., w jakich wskazuje tak na udział E. S., jak i jego rolę w zdarzeniu należy przyznać walor wiarygodnych.</p> <p>Konsekwentnie, przekazowi przeciwnemu należy odmówić takiego przymiotu. Doszukując się motywów takiej postawy D. B. można przyjąć, iż jest to źle pojęta solidarność z innym sprawcą zdarzenia, motywowana względami znanymi tylko świadkowi.</p>	
4	Protokół oględzin	Dokumentuje czynność procesową, zgodnie z wymogami przepisu art. 143 § 1 pkt 3 kpk.	
6	Karta karna	Nie budzi wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Oświadczenie oskarżonego, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz	

		wyjaśnienia, w jakich przeczy udziałowi w zdarzeniu, w kontekście wiarygodnego materiału dowodowego, wyżej opisanego należy ocenić jako przyjętą linię obrony.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	E. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk. Co do zasady kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza (wyrok SN z dnia 18 grudnia 2002 r., III KKN 423/00,			

Lex nr 75463). Istota włamania sprowadza się do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia bariery chroniącej dostęp do rzeczy, a jednocześnie polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie woli dysponenta rzeczy zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Przy czym istotą zabezpieczenia nie jest uczynienie całkowicie niemożliwym dostępem osobom nieuprawnionym do zabezpieczonego przedmiotu w taki sposób, iż dostęp ten jest możliwy jedynie dzięki zastosowaniu siły fizycznej lub specjalnych środków technicznych, lecz stworzenie zewnętrznej bariery jednoznacznie sygnalizującej, że celem jej zainstalowania było wykluczenie dostępu do tych przedmiotów przez osoby nieuprawnione (wyrok SA w Białymstoku z dnia 8 października 2002 r., VIII Aka 505/02, Prok.iPr. 2004/10/21).

W sprawie przedmiotowej, pojazd w którym znajdowała się saszetka z pieniędzmi został zamknięty na fabryczny zamek, czym posiadacz mienia zasygnalizował zabezpieczenia dostępu do mienia przed osobami nieuprawnionymi. Jeden z uczestników zdarzenia (tutaj D. B.) w sposób nieuprawniony uzyskał

dostęp do wnętrza pojazdu poprzez siłowe opuszczenia zamkniętej uprzednio szyby pojazdu, skąd zabrał znajdujące się w pojeździe pieniądze. Czyn ten został zrealizowany przy aktywnym współudziale oskarżonego E. S., którego rola polegała na stanie na czatach oraz udziale w „zysku” z kradzieży. Dla przypisania współsprawstwa nie jest konieczne własnoręczne realizowanie znamion czynu zabronionego przez każdą z osób wspólnie i w porozumieniu dokonujących przestępstwa. Istota współsprawstwa, to bowiem „oparte na porozumieniu współdziałanie dwóch lub więcej osób, z których każda obejmuje swoim zamiarem realizację całości znamion czynu przestępnego. Porozumienie może nastąpić chociażby w sposób dorozumiany, najpóźniej w momencie realizacji zadań sprawczych (postanowienie SN z dnia 05.05.2003 r., V KK 346/02, LEX nr 78912, wyrok S.Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.10.1998 r., II AKa 15/98, Prok. I Pr. 1999/7-8/25, wyrok S.Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30.12.2004 r., II AKa 435/04, LEX nr151782). W orzecznictwie sądów apelacyjnych wyrażono

pogląd, który należy podzielić, że współsprawcą jest nie tylko ten, kto wykonuje całość lub część znamion wykonawczych, lecz także ten, którego zachowanie "dopełniało" zachowanie innych uczestników porozumienia w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24.11.2015 r., II AKa 97/15, LEX nr 1956825). Współsprawcą może być osoba, która nie realizuje żadnego ze znamion, ale ułatwia innej osobie popełnienie przestępstwa, działając wspólnie i w porozumieniu, czy osoba, której zachowanie się, uzgodnione ze współnikami, stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przedsięwzięcia, a ocena istotności polega na hipotetycznym przyjęciu, że przez odstąpienie tej osoby od współdziałania, czyn zabroniony w ogóle nie byłby popełniony albo byłby popełniony w inny sposób (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 03.12.2014r., II AKa 404/14, LEX nr 1953267). Taka sytuacja zachodzi w sprawie przedmiotowej. Tyko łączne działanie D. B. oraz oskarżonego E. S., było swego rodzaju gwarantem realizacji występku

objętego tym
postępowaniem. Udział
(...) S. w podziale
uzyskanych bezprawnie
pieniędzy tylko utwierdza
w ocenie o działaniu w
warunkach
współsprawstwa.

Wina oskarżonego została
udowodniona. Oskarżony
działał umyślnie z
zamiarem bezpośrednim
ukierunkowanym na
osiągnięcie korzyści
majątkowej.

Stopień społecznej
szkodliwości zarzucanego
mu czynu należy ocenić
jako znaczny - w rozumieniu
art. 115 § 2 kk, z uwagi na
sposób działania, wartość
przedmiotu zaboru.

Oskarżony jest osobą
zdatną do zawinienia,
ze względu na wiek,
jak i pełną poczytalność.
Oskarżony jest zdolny do
rozpoznania bezprawności
swojego czynu, znajduje
się w sytuacji, która
nie wyklucza możliwości
dania posłuchu normie
prawnej. W realiach tej
sprawy nie zachodzą
okoliczności wyłączające
bezprawność czynu
oskarżonego lub jego winę.

Na marginesie należy
tylko zauważyć, iż rzecznik
oskarżenia stawia w
zarzucie tezie o działaniu
na szkodę M. M.
(1). Nie kwestionując,
iż wskazany w dacie
czynu był w posiadaniu
pieniędzy (przedmiotu
zaboru). Odwołując się

do zeznań wskazanego oraz umowy o współpracy, M. M. (1) był wyłącznie pośrednikiem w przepływie pieniędzy – przekazanych przez nabywcę dostarczonego przez wskazanego towaru – z obowiązkiem ich przekazania spółce, na rzecz której świadczył usługi transportowe. W realiach tej sprawy, podmiotem pokrzywdzonym jest właściciel pieniędzy spółka (...) S.A. w C.. Pokrzywdzony nie wnioskował o naprawienie szkody, wzywany do zajęcia jednoznacznego stanowiska w tej kwestii. Wniosek taki złożył M. M. (1) – działając w imieniu własnym. Jakkolwiek był on czasowym posiadaczem przedmiotu zaboru, to nie przysługiwał wskazanemu żaden tytuł prawny wobec omawianych środków finansowych. Sąd dostrzega, iż przeciwko M. M. (1) toczy się aktualnie postępowanie o zapłatę m.in. wskazanej kwoty na rzecz spółki (...) S.A. w C., to postępowanie jest w toku, ewentualna szkoda w majątku M. M. (1) nie została na etapie wyrokowania w przedmiotowej sprawie przesądzona.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
E. S.	1		<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednią karalność, - działanie w warunkach współsprawstwa, - wartość szkody. <p>W realiach tej sprawy nie można wskazać okoliczności łagodzących.</p> <p>W ocenie Sądu nie ma podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, sprzeciwiają się temu: rodzaj i natężenie okoliczności obciążających. Również względy społeczne oddziaływania kary przemawiają przeciwko stosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i</p>

			<p>nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II Aka 290/05, LEX nr 168034). Powyższe względy – w ocenie Sądu - nie dają podstaw do zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego.</p>
5.	<i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W przedmiocie wynagrodzenia obrońcy ustanowionego oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>Na zasadzie art 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, albowiem ten nie ma majątku, jest aktualnie pozbawiony wolności, co uzasadnia ocenę, iż ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.</p>	
<p>6. 1Podpis</p>		